

Előfizetési árak:

Gyész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Megint adóemelés.

Pécs, 1899. október 2.

Eddig is csupa gyönyörűség volt ebben a mi „rohamosan haladó” szép városunkban adófizető polgárnak lenni. Olyan csudálatosan alacsony volt a mi városi pótdadónk, hogy szinte irigykedve tekintettünk az olyan városokra, a melyekben a mi pótdadónknál sokkal magasabb százalékot fizetnek a városi polgárok. Hogyne, hisz ha minálunk 35% pótdadó mellett olyan rohamos a haladás, milyen lehet ez ott, ahol 54, 70, sőt 80% pótdadó duzzasztja a polgári önértéket, meg a városi kasszát?

De hát a volt polgármester olyan konzervatív volt ebben a kérdésben, hogy a pótdadót nem engedte emelni. A mi adózóink nem bírnak el 35%-nál nagyobb pótdadót s amíg én polgármester leszek, nem is fog a pótdadó emelkedni: ez volt a jelszava, amely mód nélkül megnövelte a népszerűségét. Persze ez csak jelszó volt, a melynek csak formászerű betartására ügyelt. A direkt pótdadó százalékának betartására gondosan ügyelt, de új adónemek föltalálásában kifogyhatatlan volt, úgy hogy adókönyvecskéinket olyan labirintusává tette a különféle adóztatási címeknek, hogy valóságos finánc-zseni legyen, aki botlás nélkül el tud igazodni benne.

Azért azonban városi háztartásunk mégsem volt reális, mert nem volt őszinte. Elköltöttük a városi törzstőkét prekárius értékű beruházásokra és szentül fogadkoztunk, hogy azt visszatérítjük. Ezt nem tettük ugyan, de készítettünk újabb és újabb törlesztési terveket, a melyeket megint nem tartottunk be és csináltunk újabb adósságokat, de folyó számláinkkal évről-évre adósok maradtunk.

Igy történt aztán, hogy pótdadónk megmaradt 35%, de behoztuk a járulékos adókat: vizadót, vízbért, köztisztasági pótlékot, szemétkihordási díjat, egy csomó fogyasztási adót, adósságot halmoztunk adósságra — s a városi kassza mégis mindig kongott az ürességtől, mert azzal áltattuk magunkat, hogy akkor, a mikor teherviselési képességünk megcsökkent, nem a kiadásainkat kell megszorítani, hanem dolgozhatunk puffra a jobb jövő reményében.

Ez a minden könnyelmű gazdát tönkrejuttató gazdasági politika mindjárt kezdte is éreztetni pusztító hatását, mielőtt a „pótdadót nem emelő polgármester” kivonult a torony alól. Már most a pusztító hatás azért következett-e be, mert ő visszavonult, vagy azért vonult vissza, mert a pusztító hatás tovább föltartóztatható nem volt. azt most nem kutatjuk. Elég az hozzá, hogy a pótdadót csakhamar emelni kellett.

Pedig az új érában is ugyancsak buzgón követtük az előd nyomdokait az „új jövedelmi források föltárásában”, megadóztattuk az adómentes új házakat, emeltük a köveztvámot és a piaci helypénzt, behoztuk az ásványvizadót, mégis már az 1898. évi költségvetésnél 16.000 frt fedezetlen hiány mutatkozott az eddigi 35%-os pótdadó mellett.

De akkor a pénzügyi és gazdasági választmány még kimondotta, hogy „a községi pótdadó %-ának fölemelése a mai viszonyok mellett nem ajánlatos, már csak azért sem, mert *annak jórésze be sem szedhető*, de mert a direkt adónak emelése a filloxera-vész és a több évi kedvezőtlen termés által amugy is *agyoncsujtott szegényebb gazdaközönseget terbelnéa*. Újabb fogyasztási adóval akarták tehát a deficitet eltüntetni, de mivel ezt a kormány nem engedte meg, sutba dobták imént még hangoztatott, nagyon is indokolt meggyőződésüket s *a szükséglet megszorítása helyett fölemelték a direkt községi pótdadót 35%-ról 42%-ra*.

Ezzel aztán elkezdünk haladni azon az uton, amely rohamosan haladó városunkat csakhamar föléje fogja emelni azoknak a még haladottabb városoknak is, hol a pótdadó 54, 70, 80%-ban szedetik, persze a mi sokféle járulékos adónk, fogyasztási adóink s a piacot drágító városi jövedékek nélkül.

Mert csak az első lépés nehéz; ha a masina egyszer már megindult, gördül az magától is tovább a megkezdett uton. Bevezetésül behoztuk a rendkívül magas ház-bérkrajcár-adót, amely téren mi büszkélkedhetünk a legnagyobb rekorddal. Van már olyan bor- és husfogyasztási adónk, a mely a város finánciái szempontjából

ugyancsak nem hagy fönn semmi kívánni valót.

És a most tárgyalás alatt álló 1900-ik évi városi költségvetés mégis azt a vigasztalan képet nyújtja, hogy *a direkt városi pótdadót újabb 10%-kal kell emelni* s a pénzügyi és gazdasági választmány tényleg a jövő évre már 52% pótdadó kivetését hozza javaslatba.

Hát ugyan mire nézik a napot azok az urak ott a torony alatt? Ugyan mennyiben változtak 1897. óta azok a viszonyok, a melyek akkor a községi pótdadó %-ának fölemelését tiltották? Talán az új ház-bérkrajcár-adó terhe, az új fogyasztási adók, a magasabb helypénz és behozatali vámilleték mutatják olyan rózsás színben a városi adózók helyzetét, hogy a tavalyi pótdadóemelést után minden lelkiismereti háborgás nélkül a jövőre ismét újabb, még pedig jelentékeny adóemeléssel törjük a fejüket?

Pedig az az állami adóalap, amely után a városi pótdadó %-át kivetik, az 1898-ki 305.000 frtról 340.000 frtra emelkedett, tehát a városi pótdadó hozadéka minden %-emelést nélkül is már 14.700 frttal emelkedett. De mi ez a szükséglet emelkedéséhez képest? 1898-ra az előirányzott szükséglet 774.635 frtot tett ki, míg az 1900-ik évre már 823.406 frt szükséglet van előirányozva; tehát rövid két év alatt a város kiadásai 48.771 frttal emelkedtek.

És a „Pécsi Napló” mégis csak hangulatnak mondja az adózó polgárság zúgolódását, amely a városi gazdálkodás ellen mind hangosabban nyilvánul. Pedig azzal vigasztalja őket, hogy *a lehízott bőr helyén az örök természet rendje-módja szerint új bőr támad* s a bőr közszükséglet képező intézmények létesítésére kell. Nem is olyan tragikus az a siralmasan és kétségbeesetten emlegetett bőrnyuzás.

Nos, ha a „Pécsi Napló” az örök természet rendjének illetően érvényesülését önmagán kipróbáltatni akarja, az ellen kifogást nem emelhetünk, de azt is tudjuk, hogy ha az a bőrnyuzás a megengedett mértéken túl megy, bizony elpusztul belé a páciens. Pedig, hogy a városi adózók nyuzása ezt a mértéket már túlhaladta,

Ma kedden

a Bedő-kávéház és secessió-söröző

II. megnyitó estéje „Simplicius” híres zenekarának közreműködésével.

Díszvilágítás. — Délelőtt 9 órától villásreggeli, pilseni és Pschorr-sör.

azt eléggé bizonyítja a városi főszámvé- nek, meg a városi pénzügyi és gazdasági választmánynak az a diagnózisa, a melylyel az 1898-ki városi költségvetést bemutatták.

Teljesen jogosult és indokolt tehát az az általános fölháborodás, amely a városi gazdálkodás nyomán városszerte fölhang- zik; mert az olyan gazdálkodás, mely a tavaly fölemelt pótdónak újabb jelenté- keny fölemelését teszi szükségessé dacára annak, hogy ebben a költségvetésben „a város programjába fölvetett nagyobb épít- kezesek” nincsenek is bevéve, csakhamar oda vezet, hogy a várt haladás és fejlődés helyett elpattan a túlfeszített húr s mené- kül szép városunkból, aki csak teheti.

Az „Örökimadás” temploma.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. október 2.

Martirhalált halt Nagyasszonyunk feled- hetlen emléke örökké élni fog!

Tragikus vége gyászbaborított egy nem- zetet, gyászbaborította országának népét, mely lángoló szeretettel ragaszkodott a legjobb kí- rálynőhöz!

Enyhülést keres a nemzet égetően sajtó sebére, s abban leli soha el nem muló fájdalom- nának gyöngé vigaszát, hogy szeretettel, ke- gyeletteljes szívvél hódol a nemzet édes Anyja elenyészhetetlen emlékének.

Mély az a gyász, mely bennünket ért, szívünk vérzik sulya alatt, s helyet keresünk, hol a Mindenható segítségével lélekben közel lehessünk ő hozzá, ki mindnyájunknak közös édes anyja volt, s jóságos tekintetével néz reánk a mennyekből, hova nemes lelke köl- tözött.

Kőbe faragott képe, ércbe öntött szobra kevés nekünk. Olyan hely kell e nemzetnek, hol csendes áhitatba merülve, közel az Isten láthatlan trónjához buzgó imát rebeghessen azért, kinek egyetlen tekinteteért kész lett volna bármely hazafi életét feláldozni.

Ez volt alapja, indító rugója az „Örök- imadás” templom létesítésének, s most nincs

az a város, az a falucska, nincs oly fényes palota vagy rozoga gunyhó, melynek lakója ne igyekeznék erejétől telhetőleg hozzájárulni az eszme megvalósításához.

Az „Örökimadás” templomának pécsi hölgybizottsága tegnap délelőtt 11 órakor tar- tott alakuló ülést a Katholikus kör nagytermé- ben, mely már jóval tizenegy óra előtt meg- tett városunk előkelő közönségével.

Az ülést *Pallavicini* örgrófné ő nagymél- tósága vezette, s mint az alakuló bizottság résztvevői megjelentek: *Sávell* Kálmánné, *Ma- jorossy* Imre, *Döbrössy* Alajos cím. kanonok, *Zsolnay* Vilmos gyáros, *Darócy* Aladár főis- páni titkár, *Bitter* Illés főgimn. tanár, *Vajdits* Gyula, *Bánffay* Simon kir. közjegyző, *Er- reth* János.

Székhelyi *Majláth* Györgyné elnöknő tá- vollétében, leánya *Palavicini* örgrófné nyitotta meg az ülést, és ismertette a szervezendő bi- zottság kegyeletteljes célját, s lendületes szép beszédben felhívta a megválasztandó bizott- sági tagokat, valamint a jelenlevő közönséget is, hogy ugy erkölcsi, valamint anyagi táma- szával segítse a nemes cél elérhetőségét, köves- sen el minden módjában állót és lehető, hogy az „Örökimadás” temploma, mely feledhetlen királynékné emlékének lesz szentelve, mielőbb felépülhessen, hogy mielőbb buzgó imát rebeg- hessünk annak emlékére, ki bár emberi fogal- lom szerint meghalt, de örökké élni fog né- pének szívében.

A megható szavak után következett az „Örökimadás” templom bizottsági tisztikará- nak és tagjainak megválasztása.

A tisztikar a következőleg alakult meg: elnök: *Székhelyi Majláth* Györgyné, alelnök: *Sávell* Kálmánné, jegyzők *Döbrössy* Alajos ta- nitóképezdei igazgató és *Darócy* Aladár főis- páni titkár, pénztárnok *Dulánszky* Adolfné. A bizottság tagjai: *Angyal* Pálné, *Balogh* Ká- rolyné, *Blaskovich* Istvánné, dr. *Bors* Emilné, *Cseh* Marianna, *Erreth* Kálmánné, *Friedl* Ká- rolyné, *Hegedüs* Imréné, *Hinka* Lászlóné, *He- tyey* Elekné, özv. *Kassa* Józsefné, *Krasznay* Mihályné, *Magyarly* Gyuláné, *Majorossy* Im- réné, *Ujváry* Kamilla, *Mattyasovszky* Jakabné, *Mendlik* Teréz, *Sauska* Jenőné, *Szikorszky* Tádéné, *Szeifritz* Antalné, *Pachner* Oszkárné, *Löffler* Vincéné, *Blaskovits* István, dr. *Bahula* József, *Bánffay* Simon, *Erreth* János, *Hetyey* Elek, *Majorossy* Imre, *Kelemen* Mihály, *Krasz-*

befejezéshez, bizonyos láz kezdett jelentkezni. A lelkesülés láza. És ez igen dicséretes.

Megnyitásán pedig a láz ki is tört s a lelkesülés a maga fenségességében kinyilvánult. Ez pedig magasztos dolog.

Bizony kevés vidéki városnak — talán egynek sem — jutott az a szerencse, hogy az egész ország foglalkozzék házi ügyével és ne csak figyelemmel, hanem örömmel kísérje új színháza megnyitásának azt az impozáns megnyilatkozását, a melyet Kassa megért Krisz- tus Urunk születése után 1899. évi szeptem- ber havában.

És hogy ilyen mérvű megnyilatkozás nem házi, hanem országos jellegű ügyet illet meg, azt felesleges fejtegetni. Tehát a kassai új színház megnyitását, mint a magyar nyelv diadalának ünnepét tekintette minden magyar ember, s a mi ott történt, annak szívéből ör- vendett és a mi ott nem történt meg, a mi- nek meg kellett volna történnie, azt pedig szí- véből sajnálja.

Szép volt, nagyszerű volt a megnyitási ünnepély, azt már tudjuk. Isten éltesen min- den ténykedőt, a ki a színház megalkotásá- ban, vagy annak megnyitási rendezkedésében csak egy szemernyit is fáradozott, csak egy kis hiba ne esett volna meg, a melyet majd az új színháznak történetírója a sok ünnepi fény között föltnak ne kereszteljen.

Nem nagy dolog ugyan, de a vidéki ma- gyar színészet egyeteme még sem térhet felette közönyösséggel napirendre, mert mindnyájokat érinti.

nay Jenő, *Szeregy* József dr., *Szuly* János, *Troll* Ferenc, *Watzsch* Mihály, *Zsolnay* Vil- mos, *Tormai* Károly, *Cirer* Elek, *Szvacsek* Mihály, *Rossits* Sándor, *Sziebert* Nándor.

A pécsi újságírók közül megválasztottak a bizottságba: a „Pécsi Figyelő” részéről: *Pleininger* Ferenc, a „Pécsi Közlöny” részé- ről: *Lincab* Adolf, a „Pécsi Napló” részéről: *Várady* Ferenc és a „Füntkirchner Zeitung” részéről *Lenkei* Lajos szerkesztők.

A bizottság megalakulása után felolvas- ták az „Örökimadás” templom” vidéki bizott- ságának szervezkedési szabályait.

A szabályok szerint a bizottság célja: Az Erzsébet királyné emlékére Budapesten emelendő Örökimadás templom építési költsé- geire pénzadományokat gyűjteni. A cél eléré- sére a bizottság felkér néhány, a célra tekin- tettel lehetőleg minél több, hölgyet és urat, hogy gyűjtőívet véve magukhoz, minél széle- sebb körben gyűjtsenek adományokat a ne- mes célra. A bizottságnak vannak rendes és pártoló tagjai. A rendes tagok azok, kik kö- telezik magukat félevenként egy forintot fizetni, míg a pártoló tagokra az adományozandó ösz- szeg nagysága nincs meghatározva.

A bizottság továbbá felkéri a városi és községi plébánosokat, hogy a templomban a kegyeletes tervet ismertessék és a hívőket ada- kozásra buzdítsák. Esetleg kitűzendő napokon a perselypénz is erre a célra lenne fordítandó. Gyűjtésekre a templomokban hölgyek is ké- retnek fel. A bizottság — mely a tegnapi naptól kezdve már meg is kezdte működését — arról értesíti a közönséget, hogy a kegye- letes célra megajánlott adomány, különösen pedig a nagyobb adományok évi részletekben is fizethetők hat éven át.

A bizottság ülése — mely határozatilag kimondta, hogy minden lehető el fog követni a nemes és minden jó hazafi szíve vágyát ké- pező cél mielőbbi elérhetésére — déli harang- szóra ért véget.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kér- jük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A kassai új színház igazgatója bizonyára oly jeles társulatot szerződött az új csar- nokba, a mely társulatnak tagjai egyenként és együttvéve méltók Kassára és méltók az új színház díszes keretébe.

Ha méltók, mert méltóknak kell lenniök, miután acceptálva vannak — akkor méltók arra is, hogy a kassai társadalom ne zárjon előttük ajtót — hanem fogadja kebelébe őket úgy, mint az új színház művészt és mint a *kassai színészetnek újabb letéteményeseit*.

Ennek pedig az ellenkezőjét olvassuk az ország lapjaiban.

Történt ugyanis, legyen ismételtén citálva Urunk születésének nem 1799—!!! hanem az 1899. évi szabadság, egyenlőség és testvéri- ség korszakában, hogy Kassa városában, egy új templom (Thália) felavatását ünneplik. Az ünnepségek közben nagy áldomást tartanak, eszik, iszik, örvend mindenki, csak az ünne- pelt Templom papjainak van ajtón kívül a helyük.

Én azt hiszem, ez nem is lehet így. A lapok tévedhettek, — és ha nem így van? ezuton előre is bocsánatot kérek téves betűi- mért, deha így van? akkor ez nagy hiba volt.

Abban a nagy Schalkházban, a hova 400 bankettistának terítettek, elérték volna még a kassai szintársulatnak tagjai is.

Azoknak a liberális mágnásoknak, mint Andrásyak, Zichyek, Hadikok, Vayak, Péchyek és Csákyaknak bizony nem lettek volna ter- hükre a színpad gyermekei és a tán nem dero-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Ki a hibás?

(Egy kis töredék a kassai színházi ünnepekből.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Mióta az alapkövét letették az építendő kassai új színháznak, azóta folytonosan foglal- kozik vele a helyi ügy, mint a fővárosi sajtó. Ez helyes; mert nem csekély jelentőségű do- log az, hogy ott, abban a városban, honnét a magyar színészet még- és már zsenge ko- rában elrajzott szerte a hazába; abban a város- ban, a mely kincses Kolozsvárral nevelő anyja volt a magyar színészetnek, egy új, díszes tem- ploma épül Tháliának, — de foglalkozott vele az egész felső vidék értelmisége és közön- sége egyaránt; mert büszke volt arra és lehet is az, hogy az édes hazai anyanyelv arat diadal- mat az ő vegyesnyelvű vidékén akkor, midőn lelkesült ihlettséggel kalapot emel a nagy csar- nok előtt és üdvözli ama felirást: „Nemzeti színház”. Ez is helyes. És hogy foglalkoztak vele a magyar színészet tagjai, kik előtt Kassa mindig óhajtott és szeretett város volt, gon- dolván: most nyertünk egy díszes palotát. Nyertünk egy kedves otthont újból. Elférünk benne 60—70 en. Csak előre, még vagy 3—4 ilyen színház és mindnyájan ellérünk bennök. Mindnyájunknak lesz helye a hányan csak va- gyunk. Nos ha ezek az én atyámfiai is így gondolkoztak, ez még a leghelyesebb.

A mikor pedig az építkezés közel volt a

H i r e k.

Pécs, 1899. október 2.

Első napok.

(Szin : a szinpad. Idő : éjjel. A sarkokban ócska diszletek, ládák, ruhák. Épen nem költői rendtelenség. Nép, katonaság, azaz kardalososok és kardaloslók.)

Kar.

Itten vagyunk, itt maradunk,
És »pompás« emseblét adunk.
Nem óhajtjuk a taps, babér,
De »betanult« leszünk azért.
A földolog mindég a kar,
Mely ápol és mely eltakar.

Hamlet.

(Sötétén jár-kél s a hölgyeket szemléli.)

Ez itt a kérdés, az iszonytató :

Mikor szünik meg a ledér bohóság,
A nyegleségek szörnyű rémuralma?
Nem engedem és mint a bős oroszlán,
Minden időben ellene szegülök,
Hogy nagy Shakespeare-ünk elhomályosuljon,
S ragyogjanak parányi csillagok.
Hohó, trikós, ledér világ, ne hidd,
Hogy egy mosolylyal, szoknyaemeléssel
A diadalt tölem elraboljad.

Denise de Flavigny.

(Kecsesen a szinpadra lebben. Csupa báj.)

No lássuk hát, jó Hamletem,
Mi a bajod neked velem.
Biz elhihet'd, nincsen varázsod;
Kit érdekel ma egy szemernyit,
Mikor te hévvel magyarázod
A régi »lenni vagy nem lenni«-t.
Hja, lelkem, más világot élünk,
Nem töprengünk, de forr a vérünk.

Hamlet.

De ez az igazi művészet, —
S ebből neked nincs semmi részed.

Denise de Flavigny.

Öreg, ne küzdj te contra ventum, —
Egy kell s ez a temperamentum.

Finum Róssi.

(Valamelyik zugból kipattan.)

Mög szapora nyelv, kedvesöm,
Mulat mindenki ám ezön.

gált volna velük egy asztalnál ülni, illetőleg még koccintottak volna velök.

A többi ott résztvevő intelligencia sem vesztett volna uraságából egy szikrányit sem és meg sem ették volna senki másnak az ételporcióját, míg ha a rendezőség a mai 19 ik század modern gondolkozását előveszi és el- ejti e század közepes ósdi kivagyok, mi vagyokságot, talán ez az eset meg nem esett volna.

Sőt szerintem az nagy tapintatosság lett volna, nemcsak a primor színészeket és színésznőket, hanem az egész társulatot szinpadon kívül bemutatni a közönségnek s ezzel alkalmat nyújtani arra, hogy a színész nem csak a szerepe nyomán tud elegáns megjelenésű és finom társalgó lenni, hanem arra temett, képzett gyerek a közéletben is.

A színészeit mellőzni kár volt Kassának akkor, mikor éppen az ő csarnokjukat ünnepték.

Hogy ki volt a hibás ezért, azt ne is kérdezd színésztestvér. Még várnunk kell egy kicsit, míg a műveltség hangosabb trombitákat szerkeszt, melynek hangjaitól a még mindig fennálló eldítéletes Jerichó falai össze fognak dőlni s csak ezek romjain hatolhatsz majdán be még egy pár évfized mulva a társadalom ölelő karjaiba.

A napokban e tárgy felett egy fiatal barátommal beszélgetvén, így nyilatkozott: Meg vagyok győződve, hogy ha Kassán ma Tiszay az igazgató, ez az örök emlékezetű mellőzés (majd azt mondtam megvetés) a kassai szin- társulaton nem esik meg. Ki tehat a hibás?

. s.

Svengali.

Haha! . . . A csócselék beszédje . . .
De hol van Trilby most az éjbe? . . .

Mimosa.

Oly rut alak e szörnyű angol,
Ki itt a szinpadon csatangol.
Ott látom Trilbyt, azt a macskát,
Ki fujja az aranyhalacsát.
Ez a Svengali babonázza,
S azért mindig zsufova háza.

Hamlet.

(A ki Svengaliba ütődik.)

Ki vagy, te rut, te szörnyeteg?
Rikácsolsz, mint a főrgeteg.

Svengali.

Nevem Svengali, korunk Hamletje.

Hamlet.

(Dühösen.)

Sok, ami sok! Hah, szedte-vette! . . .

Svengali.

A helyzet kissé kritikus,
De Svengali az fifikus.

(Hamletre mereszti szemeit. Hamlet visszadöbben.)

Hamlet.

Mit látok? Véres árnyakat,
Amot tolongó áradat,
Felém sietnek . . . meghajolnak . . .
Most ismeretlen dalt dalolnak . . .

Kar.

Üdv, üdv, Nebántsvirág kisasszony,
Ne félj, hogy Hamlet megriasszon.
Mindjárt elalszik a szegény
A kar zsolozsma énekén.

Hamlet.

(Békésen elszenderül. Még csak nem is hortyog.)
Vidám zene, dal, tánc. Hangos cuppanások.

Tom.

Nincs már, ki többet ellenálljon, —
Az operett az ideálom.

Hangok.

Hohó, nem ugy!

Tom.

Eh, pereputty!

Petur bán.

(Galléron fogta Tom-ot.)

Te nyomoronc, hé, mit nyafogsz?

Tom.

Bocsánat, ön nagy orthodox.
Különbén tudni kellene,
Hogy Tomnak nincsen ellene.
Mért illet ilyen durván?

Kar.

Ne bántsát hát, jó Petur bán!

Tom.

Kegyelmez jó ur kegyelem!

Petur bán.

(A szinigazgatóhoz.)

Ez a valódi fegyelem.

Gauthier Margit.

Beh össze-vissza társaság,
Menjünk Armand-om, jó'jszakát!

Finum Róssi.

De büszke ez az uri dáma,
Ha nem tetszik, alászolgája! . . .

Molly.

Good bey!

Finum Róssi.

Baj van talán?

Molly.

Rolly-Polly.

Finum Róssi.

Az ám,

Az aranyos hogy bámul!
Emlékszők rája a szinházbul.
Járjon egy csárdást, szép kisasszony,
Mig a kötényöm fölakasztom.

Molly.

(Nagy álmélkodás közben táncot lejt.)

Finum Róssi.

Nem ez a csárdás, lelköm,
Majd Sándorommal lejtöm . . .
(Göndör Sándorral tüzes csárdást jár. Egyszerre valamennyien táncra perdülnek, hangos ihaj! csuhaj! között.)

Dezső.

Nem féltelek én magyarom,
Te vagy az erő s hatalom!

A pénatár szelleme.

(Tulvilági hangon.)

De én is itten vagyok ám.

Dezső.

(Összerezzenve.)

Jer a karomba, Mollykám!

(A többiek még egyideig lázognak, majd pedig a kellékestől részletfizetésre vett kardokba dőlnek.)

M—n.

Napirend 1899. október 3-án.

Naptár: kedd, okt. 3. — Róm. kath.: Kandid. — Prot.: Kandid. — Görög-kel.: (szep. 21.) Jónás. — Zsidó: Tischri 29. — Nap kél 6 óra 4 perckor; nyugszik 5 óra 33 perckor. — Hold kél 5 óra 2 perckor éjjel; nyugszik délután 4 óra 58 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, derült, enyhe idő várható.

Állandó bíráló választmány ülése a vármegyházán d. e. 10 órakor.

Ellenőrzési szemle a Fejérváry-laktanyában délelőtt 8 órakor.

Színház: »A férj vadászni jár«; vigjáték, itt először.

— (A király nevenapja.) Holnapután (szerdán) lesz a király nevenapja. Ez alkalomból délelőtt 9 órakor a székesegyházban ünnepélyes szentmise lesz, a melyre mai napon meghívókon hivta meg Majorossy Imre polgármester a törvényhatósági bizottsági tagokat. A gyülekezés 3/4 órakor lesz a város- házán.

— (A város az aradi vértanuknak.) A városi Tanács mai ülésében elhatározta, hogy október hatodikán az aradi vértanuk sirjára a város közönsége nevében koszorut helyeztet. A koszorut a polgármester felkérésére Záray Károly dr. törvényhatósági bizottsági tag viszi el Aradra; kívánatos azonban, hogy mások is csatlakozzanak, hogy így városunk is küldöttségileg legyen az aradi gyásznap ötvenéves évfordulójának az egész nemzet által kegyelettel való megünneplésén képviselve. Folyó hó 6-án (pénteken) a belvárosi plébánia templomban gyászistentisztelet lesz az aradi hősökért, melyen a városi tisztikar s a törvényhatósági bizottsági tagok is részt fognak venni.

— (Elnökválasztás a budai-külvárosi katolikus körben.) A budai-külvárosi katolikus körben tegnap volt az elnökválasztás. Az eltávozott egyházi elnök Heckenberger Konrad helyébe egyhangulag Horváth Mihály budai-külvárosi káplánt választották meg.

— (Halálozások.) Dobszay Nándor, kovácsmester, életének 41-ik évében, szombaton este meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt a szigeti-országut 24. számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét holnap (kedden) délelőtt 10 órakor tartják a Ferencrendiek templomában. — Karch Ferenc, magánzó, ma délelőtt életének 64-ik évében meghalt. Temetése szerdán délután 5-órákor lesz a Kosuth Lajos-u. 41. sz. házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét csütörtökön délelőtt 9 órakor mutatják be lelkiüdvéért az Ágoston-templomban.

— (Esküvő.) Vajda Soma, pécsi kereskedő, f. hó 8-án tartja esküvőjét Székes-Fehérvárott Weisz Albert zala-zsidi lakos leányával.

— (**Megkéselt kibic.**) Brém Ferenc tegnap este Zsáros Juliánának a felsővármház-utca 2-ik szám alatt levő korcsmájában iszogatót és ott egy kártyázó kompanya mellett kibickedett. Kibickedés közben arra a véleményre jutott, hogy az egyik játékos, Misángyi Ignác, hamisan játszik. Ezt a véleményét hangosan is kinyilvánította, a miért a megsértett kártyázó összeveszett vele. Verekedés közben azután Misángyi kést rántott elő s azzal karján és mellén megszurta Brémet. A megkéselt kibicet most a kórházban ápolják; a késelő ember ellen pedig a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— (**Felemelt tolmácsi fizetés.**) Dienes Árpád, a város horvát-szlavon fordítója azért folyamodott a városi tanácshoz, hogy tolmácsi tiszteletdíját, mivel fordítói munkája évente olyan sok, hogy az általa fordított darabokért egyenként csak három krajcár esik, felemeljék, hogy fordított darabjaiért legalább 6 krajcár essék, háromszáz forintról hatszáz forintra. A városi Tanács a kérvényt a pénzügyi bizottsághoz utasította, mely a kérelmet pártolól fogja terjeszteni a közgyűlés elé.

— (**Pályázat.**) A tabi járásbírósnál egy 700 frt fizetéssel és 150 frt lakpénzzel javadalmazott segédtelekkönyvvezetői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a Mohácsvidéki róm. kath. Néptanító-egylet módosított alapszabályzatát jóváhagyta.

— (**Személyi hir.**) Báró Fejérváry Imre főispán tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal haza érkezett.

— (**Eljegyzés.**) Kende Alfréd, a Kohn Hermann pécsi cég beltagja, eljegyezte Deutsch Ilonka kiasszonyt, Deutsch Ádám nagykereskedő leányát.

— **A „Nemzeti Kaszinó“ estélye.** Mindennek megvan a maga szezonya, s így a bálozásnak, táncnak is. Terpsichore urasszony »téli« istennő s bizony alapos torturát áll ki az, ki nyáron akar neki hódolni. A nemzeti kaszinó már akkor is estélyeket rendezett tagjai számára, mikor még állandóan derült égről forrón tüzött alá a napsugár. Valószínű, hogy a rendezőbizottság csak olyan barátságos trécselésre hívta egybe tagjait, de a fiatal elem nem nyughatott, hanem amint keresztbe fektette nyirettyűjét a cigány hegedűje hurjain, táncba kapott s belemelegedett. Ez okozta azt, hogy a legutóbbi kaszinó estély nem sikerült úgy, ahogy a nemzeti kaszinó estélyei sikerülnek szoktak. De alig érkezett meg a szezon, alig hűvösödtek meg kissé az esték, olyan estélyt rendezett a nemzeti kaszinó, melynek alig akart végl szakadni. Szombaton este volt, hogy a kaszinó villanyfényes termei megnyitottak tagjai előtt. A délszaki növényekkel pazarul díszített teremben már nyolc óra előtt gyülekeztek a táncosok s táncosok, s alig kezdett bele Farkas Sándor a vidám talpalá valóba, táncra perdült a fiatalság, s járta szakadatlanul a szünórát. Vacsoránál aztán ugyancsak vidám kedv honolt, mig nem újra kezdetét vette a tánc, mely a legpompásabb hangulatban reggelig tartott. A jelenvolt szép asszonyok és leányok névsorát az alábbiakban adjuk: Áronfi Rókusné, Bodó Aladárné, Dragonescu Dömjenné, Eizer Jánosné, Fekete Mihályné, Holics Gyula-

láné, Klein Istvánné (Nyiregyháza), Müller Jánosné, dr. Mende Lajosné, Opris Péterné, Pintér Ferencné, Pilch Antalné, Radocsay Sándorné, Szánthóné, Simon Jánosné, Zsiga Lászlóné, Zankl ezredesné, Zelesny Károlyné. Leányok: Breining Olga, Eizer Ilona, Fekete Irma, Holics Juliska, Kopp Irma, Kaltnecker Ilona, Mende Ella, Nagy Klémi, Opris Angela, Pilch Böske, Radocsay nővérek, Razgha Ilona, Szánthó nővérek, Simon Lujzika, Zankl Zsófi, Zsiga Gizella.

— (**Eltűnt ötszáz forint.**) Herbert András, bányatelepi lakosnak asztalfiókjából eltűnt ötszáz forint ellopásával gyanúsított Kaszás György, ellendi lakost, a csendőrség — mint irtuk is — letartóztatván, a bányatelepi rendőrség folytatja ellene a vizsgálatot. A vizsgálat a tegnapi nap folyamán bebizonyította, hogy Kaszás Pécselt járt és itt mulatott, dorbézolt a lopott pénzből. Azt mondja ugyan, hogy volt pénze, de sem beigazolni nem tudja, honnan vette, sem elő nem akarja adni, a mi még van. Az alapos gyanuval terhelt embert ma átkisérték a királyi ügyészséghez.

— (**Ott szedi az ember, a hol van.**) Ezt mondta az az asszony, kit tegnap Csigó János ügyvéd szőlejében a hegypásztor szőlőlopáson ért. Ezt a túlzásba vitt szocialista elvet azonban a hegypásztor nem fogadta el az asszony védelméül, aki a Radnich-utcában lakik és Kis Julisnak hívják, hanem bekisérte a rendőrséghez, honnan most feljelentették lopás miatt a bírósághoz.

— (**A polgármester gyásza.**) Majorossy Imrét, városunk polgármesterét ismét súlyos csapás érte. Ma délelőtt meghalt édes atyja, Majorossy János, hites ügyvéd, Pécs sz. kir. város volt törvényszéki tanácsnoka és később községi bírása. Az elhunyt, ki 86 évet élt, 1872-ig a városi törvényszék ülnöke volt, azután pedig ügyvédi gyakorlatot folytatott. Később a város községi bírájává választatván, ez állásából ment azután nyugalomba. Elhunytáról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: »Alulírottak mély fájdalommal adják tudtára szeretett rokonaik, jóbarátaik és ismerőseiknek, hogy felejthetetlen jószágú atyjuk, nagyatyjuk, ipjuk: Majorossy János hites ügyvéd, Pécs sz. kir. város volt törvényszéki tanácsnoka és később községi bírása folyó hó 2-ik napjának délelőtti 10 órájkor, hosszas szenvedés után életének 86-ik évében jobblétre szenderült. Nemes lelki élete méltó befejezést nyert vallásunk utolsó és a jövő életre előkészítő vigaszában, az isteni kegyelem ájtatos átvételében. A jószágos halott temetése folyó hó 4-ik napjának délutáni 4 órájkor történik József-utca 39. sz. lakásáról; a gyászistentisztelet pedig a reá következő nap délelőtti 9 órákor lesz a belvárosi plébániatemplomban megtartva. Pécselt, 1899. évi október hó 2-án. Leike a Mindenható, porladozó szíve az általa becsülettel szolgált városé! Majorossy Imre, Majorossy Boldizsár, Majorossy Mariska férj. Dollinger Lajosné mint gyermekei. Majorossy Victor, Majorossy Kálmán, Dollinger Jenő, Dollinger Lajos, Dollinger Imre mint unokák. Berec Vilma férj. Majorossy Imréné, Sirisaka Julianna férj. Majorossy Boldizsárné mint menyei. Dollinger Lajos mint vő.«

— (**A vincellériskola megnyitása.**) Ma kezdődtek meg az előadások a pécsi városi vincellériskolában, melynek vezetése Szilágyi igazgató szakavatott ügyes ke-

zeibe van letéve. A tanfolyam egy évig tart és 21 növendéknek ad oktatást. A növendékek között 20 ösztöndíjas és egy saját költséges van. Az ösztöndíjas tanulók teljes ellátást és szabad lakást élveznek. Érdekes, hogy a tanfolyam hallgatói közül nyolcan családos emberek, míg a többi kora 16—20 esztendő között váltakozik.

— (**Kivégzés légüres szobában.**) A japáni kormány az amerikai villamossággal való kivégzést túlhaladott módszernek tekinti. Japánban a kivégzésnek új fajtáját fedezték föl. A kivégzésnek ez a legújabb módja hirszerint gyors, minden fájdalom nélkül való és a halott arcvonásait nem torzítja el, mint a villamossággal való kivégzésnél történik. A halál légüres térben következik be. A vacuum szoba légmentes helyiség, a melyet a fogház mellett építenek. Nyolc láb magas, tiz láb széles és tiz láb hosszú. Mind a négy oldalán vastag üveglappal fedett ablaka van. Ez által a hóhér láthatja, a mint a kivégzés történik. A cellát légszivattyúval kötik össze, a mely egy perc és negyven másodperc alatt kiszivattyúzza a levegőt úgy, hogy az elítélt nem is eszmél föl és a halál azonnal bekövetkezik. Egyelőre egy nagy bernáthegeyi kutyával tettek kísérletet. Az állat másfél perc alatt kimult. Külsője oly nyugodt és változatlan maradt, hogy nem hittek a kutya halálában és még harminc percig hagyták a légüres térben. Az orvosok utóbb megállapították, hogy a halál már másfélperc alatt bekövetkezett. A kivégzés módja a következő: Az elítéltet levetkőztetik, azután hátára fektetik és karját a feje fölött összekötik, hogy melle szabad legyen. A mint légüres lesz a tér, a szivattyú a mellkasból kilehelt levegőt is azonnal kivonja és a halál nyomban rá bekövetkezik.

— (**Kettős öngyilkosság szerelemből.**) Monte-Carloban egy szerelmi dráma utolsó felvonása játszódott le, mely nemcsak ott, de főképp Botosaniban, Moldvában keltett nagy feltűnést. Hősei ugyanis Botosaniba valók. Vasile Jonescu, a liceum igazgatója, 50 éves nős férfi szenvedélyes szerelemre gyuladt a leánygimnázium egyik tanárnője iránt. Ezt Alebra Máriaának hívták s 27 éves igen csinos és nagyműveltségű, de kissé szabad és kihívó modoru hölgy volt. A kérők körülrajongták, de úgy látszik, inkább hallgatott a nős igazgató szerelmi ajánlatára. Egy liceumi tanár a mult télen már jegyben is járt Alebra kisasszonynyal, de az eljegyzést fölbontották. Az iskolai szünetek kezdetével Alebra kisasszony egy fürdőhelyre utazott, ahova úgy az igazgató, mint a tanár követte. Nemsokára azt ujságolták Botosaniban, hogy Alebra k. a. újra legyben jár a tanárral, a kibékülést maga a jiceumi igazgató közvetítette. Vagy 14 nappal ezelőtt mindhárman haza érkeztek s az ismerősök szerencsét kívántak az eljegyzéshez. Néhány nap mulva az a hir kapott lábra, hogy az igazgató a szép tanítónővel együtt eltűnt. A mult hó 13 ikán megkezdődtek az iskolai előadások. A liceum igazgatójáról senki sem tudott semmit. A román tanügyi miniszter az igazgatót táviratilag mozdította el állásából. A posta mult hó 17-én levelet kézbesített az igazgató szerencsétlen nejének; a levél 12-éről volt keltezve Monte-Carloból s a levélben arról értesíti nejét a megtévelyedett igazgató, hogy öngyilkosságot fog elkövetni; egy szikláról a tengerbe veti magát; bocsánatot kér nejétől és végül megnyugtatja őt,

A PELLÉRDI URADALOM megnagyobbított tehenészetéből a legkitünőbb minőségű **tiszta fölözetlen tejet** literenként 8 krajczárért **házhoz szállítani** vállalkozik.

Megrendeléseket készséggel fogad el az uradalmi intézőség.

hogy halála után nyugdíjat fog élvezni. A levélben egyidőben feleségének bátyjához is táviratot intézett, a mely röviden így szól; Avertissez Elise, que son mari n'existe plus (Értesítsd Elizt, hogy férje már nincs többé.) Alevra k. a. családjának egy barátja ugyancsak az igazgató aláírásával a következő sürgőnyt kapta: Avertissez famille, que Marie ne retourne plus! (Értesítsd a családot, hogy Mari többé nem tér vissza.) Aznap délután Alevra k. a. vőlegénye is kapott levelet. Röviden tudatja vele, hogy a tengerbe öli magát. A botosani prefektus távirati felvilágosítást kért a montecarlo-i rendőrség prefektusától, hogy a közölt öngyilkosságok tényleg megkötöttek-e. Monte-Carlóból tegnap délután távirat érkezett, a mely a kettős öngyilkosságot megerősíti.

— **(Elbocsajtás a honvédség kötelékéből.)** Haring Vilmos és Dokupil Adolf, pécsi 19 ik honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagyok, a honvédség kötelékéből saját kérelmükre elbocsajtottak.

— **(Sztrájkok költségei.)** A németországi szocialista munkásegyletek bizottsága statisztikát közöl mindazokról a költségekről, amelyekbe a Németországban, az 1890-től 1898-ig terjedő időszakban kiutott munkássztrájkok kerültek. Ez idő alatt Németországnak kilencedfél millió márkájába kerültek a sztrájkok, a külföldi munkások pedig 229.055 márkát küldöttek a sztrájkok költségeinek tevéseire.

— **(A szigetvári polgári kaszinó)** szeptember hó 30-án, szombat este új helyiségebe való bevonulását társas vacsorával és táncal ünnepelte meg, melyen Szigetvár intelligenciájának nagy része képviselve volt. A társas vacsora után, melyen szebbnél szebb felköszöntők hangzottak el, tánc következett, mely csak a reggeli órákban ért véget.

— **(Patkányveszedelem.)** Kopenhágában két hét óta annyira megsaporodtak a patkányok, hogy fényes nappal ijesztgetik az utcán a járókelőket. A baj orvoslására bizottság alakult ötvenezer frank tökével, amely kihirdette, hogy minden ember, aki tíz patkányt megöl, másfél frank jutalomban részesül. A bizottságnak eddig 39.220 patkányt adtak át.

— **(Gyilkosság a színpadon.)** Achattanovgai színházban nyílt színen agyonlőtték Leiden Ferenc színészt. Az eset, mint New-Yorkból jelentik, a következőkép történt. A második felvonásban Morrison Julia, a női főszereplő, oda lépett Leidenhez, szívének irányította a revolvért és lőtt. Leiden össze-rogyott. A színésznő még egyszer lőtt és amikor Leiden már élettelenül feküdt, még az arcába is belelőtt. Azután nyugodtan, mintha mi sem történt volna távozott. Egy színész leszólt a földszintre:

— Orvost! Orvost!

— Mi történt? — kérdezték az első soroktól. Baleset?

— Gyilkosság! — felelt a színész.

Erre nagy rémület támadt, csak Morrison Julia maradt nyugodtan. Férje, a ki a társulat tagja, harcra készen várta neje tetének következményeit. A rendőrség letartóztatta az asszonyt. A színészek azt követelték, hogy a színészt is fogják el, mert ő a bujtogató. A tömeg mindkettőt meg akarta lynchelni. A rendőrség alig bírta őket megvédeni. Morrison Julia azzal védekezik, hogy Leiden őt üldözte és gyalázta.

— **(Legnagyobb választék)** finom arany jeggyűrűkben, a legszebb menyasszonyi tárgyakban Schömwald Imre ékszerésznél Pécsen Király-utca a Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ Három előadás. A pénteki megnyitó előadás, az operett-személyzet bemutatója után, jött szombaton este a drámai, vasárnap pedig a népszínműi tagok első fellépte. Vasár-

nap délután volt az első félhelyáras előadás is s így e három előadásról a következőkben számolunk be:

(A vasgyáros.)

Nem nevezhetjük minden tekintetben szerencsés vállalkozásnak, hogy a drámai, illetve a komolyabb társalgási személyzet bemutatójául a »Vasgyáros«-t választották. Nem már azért sem, mert Ohnetnek ez a színműve a leggyakrabban játszott darab, melyet töviről hegyire ismer már a publikum, úgy, hogy egyes mondásai már régen közhelyekké váltak. Bizonyára ez okozta, hogy csak gyér félház nézte végig az előadást. A szereplőknek nem kevésbé volt nehéz a helyzetük. Sok jó alakítást, sok jó elődöt kellett megközelíteniök, elérniök, hogy az összehasonlítás a régié és az újak között ne az ő rovásukra történjék. És ez meglátszott az egész előadáson, meg a publikum magatartásán is. Bár a mint a színészek belemelegedtek szerepeikbe, azonképen a publikum is belejött az elismerés nyilvánításába s a végeredmény az lett, hogy bár részletekben hiányok voltak is észlelhetők, egészében a publikumnak az előadás, a színészeknek a publikum ellen nem lehetett panaszuk.

Clairet T. Hadrik Anna játszotta. Különleg ha talán nem is rendelkezik a drámai színésznő minden kellékével, ha tartásából talán hiányzik is bizonyos mértékben a méltóság és energia, fellépése ha talán nem is mindig biztos a szenvedélyesség terén, annál szerencsésebb hanganyaggal, annál kifejezőbb arcjátékkal, annál hatásosabb nézéssel bírja a lelket uraló érzelmeket kifejezni. És mindezeknél fogva már az első fellépése után is konstatalhatjuk, hogy feledtetni fogja elődeit és kedvence lesz a publikumnak. A mint ez a jellemzés és hatás kicsiben már a szombat esti előadáson bizonyosodott. Kezdetben inkább ideges, mint büszke Claire volt ő s az első két felvonásban csak lassan melegítette fel játéka a közönséget. Annál pompásabb volt azonban a harmadik felvonásban, midőn Athenais-t kiutasítja és annál meghatóbb a negyedikben, hol ura szerelmét elnyeri. A közönség itt már bő tapsokkal fejezte ki a szép játékért elismerését.

Könyves Jenőről, ki a címszerepet játszotta, sok tekintetben ugyanazt mondhatjuk, mint Claire személyesítőjéről. Mintha csak az arisztokrata világ légköre tartotta volna lekötve, oly halványan játszott eleinte. A második felvonásban már ő is belemelegedett, bár itt sem volt elég erőteljes, különösen, hol Claire visszautasítja ölelését; de mikor tudatára ébredt, hogy csak érdekből lett az övé Claire, itt már mély érzéssel és teljes drámai erővel játszott. E felvonás után háromszor is kitapsolták. Könyves Jenőt bizonyára csak meg kell szokni; csak ki kell ismerni játékát, a mit tehetségéhez mérten mindenkor biztosan és öntudatosan, a fokozatos hatást szem előtt tartva, nyújt s őt is csakhamar kedvenceink közé sorozhatjuk.

Jeszenszky Irén az előadók között úgy feltűnt Athenaisével, hogy pompás rutinnal rendelkező, sok gyakorlattal bíró, értelmes és az érzelmeket kifejezni minden árnyalatban képes színésznőnek kell jellemeznünk. Igazán figyelemreméltó alakítást produkált Athenais szerepében s hogy több tapsot nem kapott, mint a mennyit kapott, azt csak e szerep ellenszenves voltának kell tulajdonítanunk.

V. Ágh Ilona királynői alak és megnyerő szépség. Bizony-bizony ilyen anyaszínésznőnk még az új színházban nem volt s már e két tulajdonság is elegendő volna, hogy közönségünk kedvencévé legyen. De emellett kellemes hanggal, kifejezőteljes játékkal rendelkezik s előkelő, elegáns rutinról tesz tanúságot. Beaulieu márkinéja semmi kívánni valót sem hagyott fenn. B. Polgár I. szintén kedvesen, ügyesen adta Sophiet s benne is kellemes társalgási erőt sejtethetünk. Horváth Arankának, a ki Susannet elég elfogadhatóan ját-

szotta, nehéz feladat lesz eddigi naiváinkat pótolni. Node ha majd nem epizód szerepet játszik, akkor szólhatunk róla bővebben.

Németh János kacagatóan jó volt Moulinet szerepében. Bár ez se oly szerep, melyből kerekded ismérvet nyújthatott volna tehetségéről. Sarlay Kornél Préfont báróban elég jó, bár nem eléggé elegáns volt. Batosi Endre Bligny hercege nagyuri elegancia tekintetében már sok kívánni valót hagyott fenn. Ártott a feszes, ferde magatartás is, mely ha el nem kerülhető szokása volna Batosinak, nagy hátrányára lenne, mert hangja igen kifejező és megkapó színárnyalatokkal bír az érzelmek tolmácsolására. Sebestyén Géza játszotta az öreg Bachelint. Jól. Bár hangján meglátszott, hogy tompítja s nem ajánlhatjuk, hogy gyakrabban játszó fiatal létére ily szerepeket, mert nem fogja elkerülni az erőltetettséget, a mi csak a természetesség rovására megy. Delli Lajos régi jó ismerősünk s kellemesen győzdött meg, hogy Octávejában minden tekintetben kifogástalan volt. (→)

(A szultán.)

Vasárnap délután, zsufolt ház előtt a »Szultán« került színre s mondhatni olyan előadásban, mely teljesen kielégítette a közönséget. Bár csodálatos módon ezen is meglátszott, hogy délutáni előadás, mégis jóval többet ért a tavalyi délutáni előadásoknál, melyeket a közönség már csupán azért nézett meg, hogy legyen mivel elütni a vasárnap délutánt.

Tegnap délután lépett fel az idén először nálunk Lévy Sárika, ki elragadóan kedves Roxelane volt. Hangja oly üde, csicsergő, hogy hatást nem téveszthet, játéka olyan természetesen naiv, hogy Roxelane dala után észre lehetett venni, hogy Lévy Sárika beleénekelte magát a közönség szívébe. A publikum — melynek »délutáni« része — csupán a karzatot töltötte meg, míg a földszintet és páholyokat rendes és számottevő színház látogatók töltötték meg — kifogyhatlan volt a tapsban, melyből nagy rész jutott Szelim személyesítőjének Tibor Lórinak, kinek csak azt vethetjük szemére, hogy még mindig idegennek érzi magát a pécsi publikum előtt s különösen belépő dalai közben erős lámpa lázban szenved. Elismerjük, hogy hatással van a fiatal énekesnőre a publikum idegenszerű volta, de viszont biztosíthatjuk, hogy közönségünk, mely tagadhatlanul műértő, nem szokott fonák kritikát gyakorolni. Tibor Lóriról mindnyájan tudjuk, hogy fiatal színésznő, hangterjedelme, játéka és megjelenése azonban arra jogosítják, hogy a publikum már is a legjobb véleménynyel legyen róla. Déliát Szekula Sárika énekelte, ki méltán osztozkodott a folyton megújuló tapsban. A két basát Sarlay és Nádasz alakították, kikről elmondhatjuk, hogy derekasan megállták helyüket s nagyban hozzájárultak a közönség mulattatásához. Ebben távozott Németh is Ali szerepében, ki hangos kacajra fakasztotta a felsőbb régiókat, míg a földszint nem igen tudott gyönyört találni mókáin, mert kissé túlzott, no de hát ez is el fog mulni, ha megismeri a pécsi közönséget. Nagy Vilma (Adelgunda) szerepének is elismeréssel adózunk. Társulatunk jeles tenoristája, De Forrain szerepében megint kitett magáért s nem csekély részét kapta az ugyszólván jelenetről-jelenetre megújuló tapsnak.

(A gyerekasszony.)

Tegnap este telt ház előtt került színre ifj. Bokor Józsefnek háromfelvonásos népszínműve a »Gyerekasszony«. Magáról a darabról csak elismeréssel lehet nyilatkozni s nincs az a rideg kritika, mely elzárkózhatnék annak konstataciója elöl, hogy ez a népszínmű olyan bájos a maga keresetlen természetes helyzetével, hogy feltétlenül tetszést kelt. Legjellemzőbb tulajdonsága a darabnak, hogy szerzője egyik főtörekvése volt, nem sablonosnak lenni, mit azzal is dokumentál, hogy a darabot nem zenével végzi. Különben a »Gyerekasszony« cselekménye olyan derűs, bonyodalma olyan kedvesen egyszerű, ment minden hatáshajh-

szattól, hogy a maga nemében páratlan. A darab zenéje — melynek legnagyobb részét a szerző írta — magyaros zamatu eredeti zene s motívumai sem keltenek reminiscenciákat.

Az előadásról szólva elmondhatjuk, hogy ritkán volt részünk ily kitűnő népszinmű előadásban, mint a tegnapi s ha a közönség tetszését akarjuk ecsetelni, akkor elég annyit mondanunk, hogy jelenetről-jelenetre, dalról-dalra nőtt a folyton megújuló taps, mely valóságos viharra vált a felvonások végén.

Oroszlánrésze van a darab sikerében *Tiszaynének*, ki tegnap esti felléptével rohamosan meghódította a pécsi publikumot. Ritkán láttunk még olyan fesztelen, természetes és minden ízében finom játékot, mint tegnap *Tiszayné* alakítása volt, ritkán gyönyörködött közönségünk olyan csengő nagy terjedelmű, kellemes lágyan behizelgő s mégis tömör hangban, mint *Tiszayné* hangja. Az igazgatóné *Hamvasné* alakította, a címszerepet s a mellett hogy pompásan, tüzzel énekelte el a pattogó magyar dalokat, olyan kecsesen játszotta meg a »gyerekasszonyt«, hogy a közönség nem győzött tetszésének kifejezést adni. Méltó partnere volt *Mezey*, a mi derék baritonistánk, ki nemcsak énekelte pompás hangján a darab zeneszámain, hanem produkált olyan játékot, hogy a közönség nagy tapsviharáról kényszerülten számos jelenetet meg kellett ismételni. *Bátosi*, Selyem Ferkó szerepében lényegesen megváltoztatta a közönség véleményét a tegnapi szereplésével. A kik látták *Bátositól* a »Vasgyáros« *Blingny* herceget azok bizonyára nem ismerték fel Selyem Ferkó szerepében. Alakítása tegnap kifogástalan volt, hibátlanul, tüzzel játszott, mintha csak ott született volna ő is a nép fiai között. Igen jó volt *Horváth* Aranka *Mariska* szerepében. A komikus elemet *Nádasy* (Ugrom Sanyi) és *Németh* (Csendes) képviselték. *Mig* *Nádasy* dicséretreméltó egyszerűséggel, pompásan alakította azt a »Kotty ide szilva lé« suhancot, addig *Németh* a plébános szerepében aratott tetszést. A karénekeket, melyekből ugyan nem sok van, sem érheti kifogás. Dacára a darab aránylag hosszú és nem csekély diszkrétváltozást igénylő voltának, az előadás egy negyed 11 órára véget ért s a közönség egy valóban kellemesen eltöltött est emlékével hagyta el a színházat.

H—i E—r.

Folyó sz. 5. Idénybérlet 5. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Kedd, 1899. október 3-án.

A férj vadászni jár.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta Georges Feydeau. Fordította Mihály József. (Rendező Könyves.)

SZEMÉLYEK:

Justinian	Sebestyén G.	Gassagne	Németh J.
Leontine	Hadrik A.	Latour	Nagy V.
Gontran	Nádasi J.	Babetta	N. Takács J.
Gustawe	Könyves J.	Bridvis	Kiss J.

Szerdán, 1899. okt. 4-én.

Varázsgyűrű.

operett.

T a n ü g y.

(Az ipariskolai bizottság ülése. A pécsi keresk. és iparostanonc iskolai bizottság az új tanév alkalmából egymásután két ülést is tartott.)

Az első ülésen jelen voltak *Kindl* József elnökle alatt *Auber* Gyula, *Beck* Gyula, *Csukás* Zoltán, *Dischka* Győző, *Eizer* János, *Hartl* Ferenc, *Ladányi* Sándor, *Ott* Márton, *Rausch* József, *Rozsits* Sándor, *Schmelcer* Ferenc, *Schneider* István és *Szieberth* Nándor. A bizottság megállapította az iskola költségvetését

a következőkben: bevétel összesen 4380 frt, kiadás 5680 frt, hiány tehát 1300 frt az iparos tanonciskolában. A kereskedőtanonciskolában bevétel 1500 frt, kiadás 2090 frt; hiány tehát 590 forint. Tudomásul vették lezártnak, hogy a kormány 800 forint államsegélyt utalványozott a folyó tanévre. *Arnold* Nándor tanár ipariskolai állásáról lemondván, *Vidor* Salamon tanár pedig Pécsről eltávozván, helyettesítésükkel *Kis* József és *Mike* Géza tanárok bizattak meg, míg az üresedésben levő állások betöltetnek választás útján. Tudomásul vették ezután, hogy a kereskedőtanonciskolába 101 tanuló iratkozott be. *Germán* István és *Skolnik* Géza rajztanítói oklevelei bemutatottak. *Sirisaka* Andor helyére *Kis* Pál János tanfelügyelőségi tollnok helyettesített. Tudomásul vették ezután, hogy az ipariskolába 632 tanonc, az építőiparosok tanfolyamára pedig 87 iparossegéd iratkozott be. Ezután az ülés több kisebb jelentőségű tárgy elintézése után véget ért.

A második ülésen jelen voltak *Salamon* József tanfelügyelő elnökle alatt *Beck* Gyula, *Dischka* Győző, *Dempf* Imre, *Germán* Ferenc, *Kindl* József, *Schneider* István és *Szieberth* Nándor. Ez ülésen töltettek be az üresedésben levő állások. A kereskedő tanonciskolába megválasztott *Simon* Béla tanár; az iparostanonciskolába pedig *Magda* Pál tanító. *Germán* István és *Skolnik* Géza tanítók rajztanári állásaikban véglegesítették, az ülés véget ért.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése okt. hó 2-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Kossuth* Ferenc megindokolta az aradi vértanúk ötvenéves gyászünnepegyéről tett indítványát. Kérde, kell-e indokolni, hogy a nemzet, az országgyűlés és a kormány résztvegyen az ünnepen? Ötven év előtt az egész nemzet küzdött a szabadságért. Nem jól szolgálják a trón érdekeit, kik folyton ellentéteket magyaráznak a trón és a nemzet érzelmeibe. Az uralkodó és a nemzet kibékült. Október 6-án egy érzélem lehetséges: a kegyelet érzése.

Kossuth felszólalását zajos tetszés követően, *Széll* Kálmán miniszterelnök az indítványt a házszabályok értelmében holnap kéri tárgyalni.

Ezután megválasztották a kvótabizottságot s ezzel az ülés véget ért.

A főrendiház ülése október hó 2-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A főrendiház ma rövid ülést tartott, melyben megválasztották a kvótabizottság főrendiházi tagjait.

T Á V I R A T O K.

— Az osztrák kormányváltás. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az osztrák kormányváltás még egyre tart. Hir szerint az oktatásügyi és pénzügyi tárcákra még nem találtak vállalkozót.

Ő felsége a kormányalakítás nehézségeire való tekintettel szerdára halasztotta a mürzstegi vadászatot.

Félhivatalosan azt jelentik, hogy a Clary-kabinet tulajdonképpen Körber-kabinet lesz, mert Körber dr. vállalja el a belügyi tárcát.

— A megerősödött köztársaság. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Lyonból jelentik, hogy *Lanessan* tengerészeti miniszter tegnap egy lakomán, melyet választói adtak tiszteletére, azt mondta, miszerint a republikánusok előre

látták a köztársaságot fenyegető veszedelmet és egyesültek Franciaország megmentésére, úgy, hogy *Franciaország győzedelmesen és megerősödve került ki a válságból.* A köztársaság ellenségei a monarchistákkal, nacionalistákkal és másokkal szövöttek és felszólították *Gallifet* hadügyminisztert is, hogy csatlakozzék hozzájuk, de csatlakoztak reménységükben, mert *Gallifet* a köztársasághoz ép oly hű maradt, mint mi valamennyien.

— Megszüntetett ostromállapot. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nisből sürgönyzik, hogy a *belgrádi kerületekben elrendelt ostromállapotot királyi ukázzal megszüntették.* Ezzel kapcsolatosan a rögtönítélő bíróság is beszünteti működését.

— Luxus-lóvásár. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rendkívül kedvező időjárással nyílt meg vasárnap délelőtt 9 órakor Budapesten a Tattersall telepén az őszi luxus-lóvásár. A felhozatal mennyisége elég kedvezőnek mondható, amennyiben a katalógus végszáma 94 tulajdonos után 258 darab lóról számol be; tényleg azonban eddig a vásáron csupán 236 drb. ló jelent meg. Tekintettel az őszi időnyre, melynek lóanyaga rendszerint messze elmarad a tavaszi vásároktól, a vásár mostani általános nívója elég sikeres. Különösen a kis termetű magyar jukkerek között igen sok olyan fogat található, melyek külföldre kerülve, a magyar ló jó hírének állandósítását csak a legkedvezőbb mérvben mozdíthatják elő. A nagyobb termetű hintósokból alig néhány példányt látni, melyek minőség tekintetében a jukkerekéhez volnának sorozhatók. Ez sajnos körülmény már csak azért is, mert a külföld nagy átlagban véve az igazi szép és jó hintós-lovakat aránytalanul jobban megfizeti, mint a jukkereket. Pompásan sikerült néhány egyes fogatot is lehetett látni, s tényleg az összes használati módok között ezuttal kivételesen az egyes fogatok voltak a legtetszesebbek. Jó középszerű négyes fogat 5—6 is akadt, de igazán kiváló egy sem. E tekintetben a tavaszi vásárokhöz képest nagy visszaesés mutatkozik. A hátasok zöménél szinte lerí a lovakról, hogy ezeket a kereskedők még a tavaszi lóösszeszedésetkor odahaza hagyták pártában s valószínűleg — hacsak nagyon leszállított áron — nem igen fognak gazdát cserélni. A lovak bemutatása ma is d. e. 10—11 és d. u. 3—4 óra között tartott. Kedden d. e. 9 órakor már a kisbéri, bábolnai, mezőhegyesi és fogarasi áll. ménésintézeti lovak kerülnek bemutatásra s ennek befejeztével még d. e. és d. u. a magántulajdonosok lovait hajtják elő. Aki a lovat kedveli, nagy mulasztást követ el, ha e bemutatási órákat elmulasztja. Az eladott lovak száma a megnyitás délelőttjén csak 10—12 darab volt, de ezek mind szép magas áron keltek el.

— Esküvők. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Diszes újságírói esküvők színhelye volt vasárnap délben a dohány-utcai zsidótemplom. Az első lakodalomnál a magyar sajtó egyik régi érdemes munkása, dr. *Schiller* Zsigmond, a »Pester Lloyd« segédszerkesztője volt az örömapa, a második esküvőnél pedig *Fodor* Ferenc hirlapíró, a »Magyar Hirlap« belmunkatársa volt a vőlegény. Dr. *Schiller* Zsigmond leányát, *Schiller* Paula kisaszonny *Kinszky* Ármin főhivatalnok délelőtt 11 órakor vezette oltár elé. A második esküvő alkalmával *Fodor* Ferenc hirlapíró vette feleségül *Feldmann* Ilonát. Ezt a frigyét is dr. *Kohn* főrabbi áldotta meg. Mindkét esküvőn a nász népen kívül tömérdek közönség volt jelen.

— A budapesti új unitárius lelkes. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az unitáriusok Koháry-utcai templomában Bu-

dapesten tegnap délelőtt iktatta be Ferenc József unitárius püspök a budapesti egyházugyülekezet új lelkészét, Józsan Miklóst. A vasárnapi szent beszédet tegnap már az új lelkész tartotta, aki igen jeles szónoknak bizonyult. Helyét utóbb a szószéken Ferenc József püspök foglalta el, a ki szép beszédben vázolta, mi a kötelessége a papnak a gyülekezetével s a gyülekezetnek lelkészével szemben. Majd a fiatal paphoz fordult s jó tanácsokkal látta el őt. A beiktatás után Székely Ferenc elnöklésével rövid közgyűlés volt, a melyen a számadásokat s egyéb lelkészi teendőket átadták az új papnak. Az egyházugyülekezet előjárói végül társasbédre gyűltek az István-főherceg szállodában.

— **Öngyilkos joghallgató.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kaplony-utca 7. számú ház egyik kis szobáskájában Budapesten nyomorgott Vécsey Lajos 20 éves joghallgató. Állás nélkül volt már hosszabb idő óta, hasztalan szaladgált fűhöz-fához, nem tudott olyan foglalkozást találni, hogy megkeresse mindennapi kenyerét. A szerencsétlen fiatal ember e miatt annyira elkeseredett, hogy öngyilkosságra határozta el magát. Tegnap elzalogosította még meglévő csekélyke holmiját és a pénzért revolvert vásárolt. Az éjjel aztán végrehajtotta végzetes szándékát. Éjfél után egyszerre hatalmas dörrenés verte fel a ház csendjét. A lövés zaja Vécsey szobájából hallatszott. A házbéliek befutottak és ott találták a szerencsétlen ifjút ágyán fekvé, átlőtt mellel, haldokolva. Az orvosi segítség már későn jött. A golyó szívébe furódott és csakhamar megölte. Levelet, irást nem hagyott hátra, de a házbéliek állítása szerint csak zilált anyagi viszonyai miatt követte el végzetes tettét. Holttestét beszállították a törvényszék orvostani intézetébe.

— **Életunt csaposlegény.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Lessiák Fülöp 28 éves csaposlegény az este Molnár-utca 16. szám alatt levő lakásán föbe lőtte magát. A segítségül hívott mentők életveszélyesen megsebesülve vitték a Rókus-kórházba. Öngyilkosságának okát nem tudják.

— **Halálozás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mészöly Gyula, Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye nyugalmazott főszámvevője meghalt Budapesten, 67 éves korában. A temetés ma délután fél 5 órakor volt, a vármegyének Darvas-utcai bérházából.

— **Transvaali dolgok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A natali határon gyülekeznek a boorok. Eddig már 4000 összpontosítva van, és a jövő hét első felében az ir hadosztály is hozzájuk csatlakozik. Münchenben a devonshirei herceg tegnap beszédet mondott, a melyben ama reményének adott kifejezést, hogy Transvaalban előbb utóbb a higgadt, okos politikusok fognak vezérszerephez jutni.

— **Óvás a porta tilalma ellen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyban a portának azon intézkedése ellen, a mely az 1864. évi jul. 8-áról keltezett szabályokkal ellenkezik, hogy az összes európai papi intézeteknek ezentul megtiltja a szükséges árucikkék vámmentes behozatalát, az összes külföldi nagykövetelek óvást emeltek.

— **Királyi vadászatok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az ő felségénél tartott ebéd után vasárnap Bécsből Lipót bajor herceg, Salvator főherceg, Krieghammer báró, Beck báró és a 13 személyből álló vadász társaság d. u. fél 3 órakor Mürzstegbe utaztak a vadászatokhoz, ő felsége csak 3 órakor utazik oda.

— **Veni Sancte az egyetemi templomban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az egyetemi év ünnepélyes megnyitása alkalmából ma délelőtt 10 órakor ünnepélyes Veni Sancte volt az egyetemi templomban. Az istentiszteleten nagyszámu közönség volt jelen, a mely zsufolásig megtöltötte a templomot. A biborral bevont első padsorok-

ban foglaltak helyet: dr. Pónori Tewrewk Emil Rector Magnificus, Herceg Mihály prorektor, Berger János hittudományi dékán, Timon Ákos jogtudományi, Klüg Nándor orvostudományi és Fröhlich Izidor bölcsészeti dékánok, Bolznay Béla és Nagy Ferenc prodekanok és az egész tanári kar. A szentély előtt állott fel zászló alatt az egyetemi ifjuság, az első padsor előtt pedig a diszbe öltözött egyetemi pedellusok álltak őrséget a rektori és dékáni jelvényekkel. Az ünnepi misét dr. Klünger István egyetemi tanár mondta nagy és fényes papi segédlettel. A Veni Sancte után délelőtt 10 órakor diszülés volt az új városháza disztermében, melyen Wlassics Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter is jelen volt. — Herceg Mihály prorektor, néhai Mihalkovics Géza elhunyt rektor helyettese, az egyetem múlt évi történetének vázolója mellett átadja székét Pónori Tewrewk Emil, az új tanévre megválasztott rektor magnifikusznak, a ki az ifjuság lelkes tapsa és éljenzése közt vette át az egyetemi rektor magnificusi méltóságának hagyományos jelvényét: a nagy aranyláncot, a melyet Pásmány Péter ajándékozott az egyetemnek és a 264 éves rektori ezüst kormánypalcát. Azután megtartotta mély tudományu, tartalmas székfoglaló beszédét, melynek kezdetén néhai Mihalkovics Gézáról emlékezett meg, kegyeletes szavakkal. — Végül Fröhlich Izidor bölcsészeti dékán tartotta meg évi megnyitó beszédét.

— **Széchenyi miniszter utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsből gróf Széchenyi Manó miniszter vasárnap délelőtt 11 órakor Sopronba utazott.

— **Új lelencház.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A fehér kereszt egyesület csabai fiókja Almássy Dénes grófnő és Lukács Györgyné elnökle alatt Gyulán ülést tartott, melyen az elnökség bejelentette, hogy a lelencház céljaira 8000 frtos épületet vettek s ezt megfelelőleg átalakítják és berendezik.

— **Október 6.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A székesfővárosi tanács elhatározta, hogy a félszázados évfordulóra feldiszített gróf Batthyány Lajos mauzoleumát. A tanács az Entreprise intézetet bizta meg a diszitással, melynek emberei már holnap hozzáfognak a munkálatokhoz. A falakat gázszelepelel borítják, a mauzoleum négy sarkán kandelábereket helyeznek el, a lépcsőfeljárót és az emléktáblákat pedig délszaki növényekkel ékesítik. A többi vértanu emlékei szintén gászpompát öltenek és a kivonulás alkalmából az Entreprise hatfogatu diszkocsija fogja a koszorukat a temetőbe szállítani. Október 6-án az új városháza disztermében tartandó gászünnepélyre a rendezők ötszáz belépőjegyet adnak ki, mert annyi ülőhely van a teremben. A diszterem mellett lévő társalgóba, a karzatokra és a diszteremben levő állóhelyekre azonban szintén bocsájtanak közönséget. A bizottság kiáltványa kedden jelenik meg, melyben a polgárokat a kegyeletes gászünnepben való részvételre szólítja fel a rendezőség. A kivonulás utvonalan lévő házak tulajdonosait szintén felszólítja a rendezőség, hogy házaikat gászpompával ékesítsék.

— **Véres kardpárbaj.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Véres kardpárbaj volt vasárnap este 9 órakor ifj. Szilágyi Lajos, Pestvármegye közigazgatási gyakornoka és Noszlopy Aladár közt. A verekedést becsület bíróság előzte meg, a mely az országos kaszinóban hozta meg határozatát, a mely kimondotta, hogy Szilágyi Lajos és Erdélyi Kálmán köteles tegyveres elégtételt adni Noszlopy Aladárnak. Az első párviadal vasárnap volt, a mely Szilágyi Lajos súlyos sebesülésével végződött. Az elkeseredett ellenfelek most másodizben állottak már egymással szemben. E napokban fog Noszlopy Erdélyi Kálmánnal kardra megverekedni.

— **Új spanyol kormány.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Madridban a kabinet megalakult és a hadügyminiszteren ki-

vül az összes miniszterek megtartják hivatalukat.

— **Tárgyalások a szerb kormányval.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Konstantinápolyból az ott időző berlini török nagykövet, holnap Belgrádba utazik, az ottani kormányval tárgyalásokat folytatni,

— **Új vontató hajó a Vaskapunál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A vaskapu-csatorna részére készült vontató sodronykötél-hajóval — a mint Orsováról írják — szombaton kezdték meg az átviteli próbákat. A hajó szabadmenetben az előirt óránkénti 6—8 km. helyett fölfelé 10 km.-t tett, lefelé ereszkedésnél 9 km.-t. A hajó összes gépei általában kitűnően működnek. Az aldu-nai hajózási hatóság részére ugyancsak az újpesti Danubius-gyárban készült 110 lóerejű kis gőzbarcasse, a »Sellő«, szintén kitűnően bevált; a Vaskapu csatornán 22 perc alatt ment föl s a szabad Dunán az előirt 18 km. helyett 20 km. óránkénti sebességgel úgy siklik a vizen, mint egy kis torpedó naszád.

— **Öngyilkosság az országuton.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kelen-hegyi uton tegnap reggel a cirkáló rendőrőrzárát egy férfire bukkant, a ki nagy vértócsában eszméletlenül feküdt az utszélén. Melléből még szivárgott a vér, jobb kezében pedig revolvert szorongatott. A segítségül hívott mentők a Rókus-kórházba szállították, a hol még nem tért magához. A körülbelül 30 évesnek látszó, elég csinosan öltözött férfi ruhájának zsebében egy Váci József névre szóló névjegyet találtak. Személyazonosságát nem tudták megállapítani.

— **Ováció.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Magyar Általános Hitelbank tisztviselői kara baranyavari Ullmann igazgatót a III. osztályu vaskorona renddel történt kitüntetésé alkalmából tegnap az intézetnek délszaki növényekkel diszitett disztermében testületileg lelkesen üdvözölte. A tisztviselői kar szónoka a kitüntetés fölött érzett őszinte örömet s az igazgató iránt táplált ragaszkodásnak meleg szavakban adva kifejezést, a kitüntetettnek a hazai pénz- és iparügy körül szerzett kiváló érdemeit méltatta. Ullmann Adolf igazgató válaszában meghatottan köszönte meg a tisztviselői kar szívélyes ovációját.

— **Öngyilkos tisztviselő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vecsey Gyula, pestmegyei számtiszt, tegnap a magánlakásán revolverrel agyonlőtte magát. Hogy a rendezett anyagi viszonyok közt élt fiatalembert mi vitte az öngyilkosságra, senki sem tudja.

Nyilt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett, boldogult férjem, illetve atyánk,

Szikszy Ferencnek

f. hó 1-én végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése és részvétüknek egyéb uton való kifejezése által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, valamint a »Katholikus Legényegylet« és a »Veterán egyeslet« testületi megjelenésükért, — fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécs, 1899. október hó 2.

Özv. Szikszy Ferenczné és gyermekei.

Hirdetések.**Bayer Ferencz**

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 8. sz., Piacsek-féle házban.

Van szerencsém a t. kávéfogyasztó közönséget figyelmeztetni, hogy alkalmam volt egy nagyobb mennyiség

amerikai kávét

☞ direct Cuba szigetéről ☞

importálni, mely kitűnő minőség Pécssett még máig — kivéve nálam jelenleg — nem volt kapható.

Továbbá ajánlhatok:

Finom és valódi Jamaica- és Ananasz-rumot, orosz, chinai és hollandi teát, francia pezsgő és Tricos cognac, galíciai likőrök és csemegeborok, prágai sódar, szalámi, sajtok, Cabos-féle tea-sütemény, finom hazai szőlő stb.

8935. sz.

Tlkv. 1899.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tormai Károly alispán, mint a Baranyamegyei községi és körjegyzők nyugdíj- és segély alapja igazgató választmányának elnöke végrehajthatónak, Bodó Balázs (nős Szabó Örsével) bakonyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtásiügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinczi kir. járásbíróóság területén levő, Bakonya község határában fekvő s a bakonyai 325. sz. betétben I. 1—4. sorsz. alatt felvett urbéri birtokra 242 frt becsár, mint kikiáltási árban; II. 1—21. sorsz. ingatlanokra s 79. sz. házra 1027 frt becsár, mint kikiáltási árban; a III. 1—6. sorsz. alatt felvett szőlőkre 260 frt becsár mint kikiáltási árban végül a I. 1—2. sorsz. alatt felvett ingatlanokra 12 frt becsár mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi december hó 2-ik napján d. e. 9 órakor Bakonya község bíróságában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 24 frt 20 krt., 102 frt 70 kr., 26 frtot és 1 frt 20 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Pécssett, 1899. évi szeptember hó 18-án, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrác
kir. trvszéki bíró.

A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár egy 480 frt évi díjazással egybekötött

ellenőri állásra

pályázatot hirdet.

A pályázni szándékozók 200 frt biztosítékot tartoznak letenni s ajánlataikat 1899. évi október hó 8-dikáig a pénztár igazgatóságánál nyújthatják be.

Pécssett, 1899. okt. 2.

A pécsi ker.

betegsegélyző egylet elnöksége.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.**Csődtömeg-eladás.**

Vb. **KANN LIPÓT** csődválasztmányának f. é. szeptember hó 28-ik napján tartott ülésében hozott határozat folytán közhírré teszem, hogy vb. Kann Lipót németbolyi bejegyzett kereskedő csődtömegében Németbolyban a 87. és 88. sz. házban levő üzleti helyiségben a csődleltár 1—2914 tétele alatt 14579 frt 25 kr. beszerzési árral és 8377 frt 71 kr. becsértékkal felvett rőfös-, rövid- és faárúk, ugy üzleti felszerelési tárgyak zárt ajánlati versenytárgyalás útján készpénzfizetés mellett eladatnak.

Ajánlat csakis az egész tömegre együtt tehető.

Ajánlattevő tartozik ajánlatához a tömeg becsértékének 10%-át, vagyis 837 frt 78 krt bánatpénzül mellékelni.

Az ajánlatok Dr. **Szilasi Zsigmond** pécsi ügyvéd mint a csődválasztmány elnökéhez **1899. évi október hó 9-ik napjának déli 12 órájáig** nyújtan-dók be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok felett a választmány **1899. évi október 9-én d. u. 4 órakor** szabad belátása szerint határoz és fentartja a beérkező ajánlatok felett szabad mérlegelési jogát akként, hogy az összes ajánlatokat is visszautasíthatja. Kiknek ajánlatát a csődválasztmány el nem fogadja, azoknak bánatpénze visszaadatik.

Vevő köteles a megajánlott vételárat az ajánlat elfogadásától számított **24 óra alatt** alulírott csődtömeggondnok kezére lefizetni, mert ellenkező esetben bánatpénzét a csődtömeg javára elveszti, a fent elsorolt áruk kárára és veszélyére új eladás alá bocsátatnak.

Vevő köteles a megvett ingókat a vételár lefizetése után 24 óra alatt átvenni, a leltár helyessége, az áruk minősége és mennyisége tekintetében azonban sem a csődválasztmány, sem a tömeggondnok szavatosságot nem vállal. Ha vevő az árukat 24 óra alatt át nem venné, a további időre járó házbér őt terheli. Tartozik továbbá a vétel után járó bélyeg és jogilletéket sajátjából viselni.

Ajánlattevők ajánlataikban kötelesek megjegyezni, hogy az itt elsorolt feltételeket ismerik és magukat azoknak alávetik.

A csődleltár alulírott csődtömeggondnoknál naponként d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5 óráig, az áruraktár pedig **1899. évi október 8-án d. e. 10 órától d. u. 4 óráig** alulírott csődtömeggondnok közbenjöttével a helyszínén, Németbolyban megtekinthető.

Az áruraktárnak más alkalommal megtekintése csakis csődtömeggondnok költségeinek előleges megfizetése mellett történhetik.

Kelt Mohácson, 1899. évi szeptember hó 28-án.

Dr. Kenez Adolf

mohácsi ügyvéd,

mint vb. Kann Lipót közadós csődtömeggondnoka.